

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614207601
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614207601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa : M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov: matky R. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. M.R. M. XX/XB, XXX XX R. S., zastúpenej JUDr. Tamarou Maďarovou, advokátkou, so sídlom C. X, XXX XX R. V., a otca V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, XXX XX W., zastúpeného JUDr. Ivanom Ilavským, advokátom, so sídlom M. S. XXXX/XX, XXX XX. F. K., v konaní o úpravu styku s maloletým dieťaťom, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5P/51/2014-26 zo dňa 12. 01. 2015, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5P/51/2014-26 zo dňa 12.01.2015 vo výroku o úprave styku otca s maloletou M. K., nar. XX.XX.XXXX (veta prvá až tretia výroku) a vo výroku o trovách konania (veta piata výroku) **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej časti, v ktorej súd uložil rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš (veta štvrtá výroku) zostáva rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5P/51/2014-26 zo dňa 12.01.2015 **n e d o t k n u t ý .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd upravil styk otca s maloletou M. K., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stretávať s maloletým dieťaťom každý kalendárny týždeň v utorok za prítomnosti matky, vo štvrtok a v sobotu bez prítomnosti matky, vždy v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod. Otec maloleté dieťa prevezme a po ukončení styku ho odovzdá v mieste bydliska matke maloletého dieťaťa. Matke maloletého dieťaťa uložil súd povinnosť dieťa na stretnutie s otcom riadne pripraviť. Zároveň súd uložil rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 03. 09. 2014 sa otec domáhal stretávania sa s maloletou M. K., nar. XX. XX. XXXX,. denne, a to prvý týždeň (v ktorom mal dennú zmenu od 6.00 do 14.00 hod.) od 14.10 do 18.00 hod., druhý týždeň (v ktorom mal nočnú zmenu od 22.00 do 6.00 hod.) od 14.10 do 18.00 hod. a tretí týždeň (v ktorom mal poobednú zmenu od 14.00 do 22.00 hod.) od 10.00 do 13.30 hod., v soboty, nedele a štátne sviatky od 12.00 do 17.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa odovzdať a prevziať v určenom čase v

mieste bydliska dieťaťa a je povinná dieťa na styk riadne a včas pripraviť. Svoj návrh odôvodnil tým, že s matkou dieťaťa bol dohodnutý na stretávaní sa s maloletou. Pred súdnym pojednávaním sa vedeli na styku dohodnúť. Po rozhodnutí súdu začali problémy a matka mu dcéru nechce dávať. Dieťa mu dávala dvakrát do týždňa po 3 hodiny a cez víkendy v sobotu a v nedeľu po 3 hodiny. Od augusta 2014 doteraz mu matka odmieta dvíhať telefóny, neodpovedá na SMS, otec má jeden až dvakrát do týždňa. Matka otcovi nechce povedať dôvody, prečo mu dcéru nechce dať. Keď otec volá matke, aby mu dala dcéru, matka odmieta s tým, že dcéra spí. Naopak, keď bola dcéra u otca a spala, matka mu nariadila, že ju má zobudiť a priniesť. Matka sa vyhráza otcovi, že mu dieťa nedá a že si má o to požiadať súd. Dňa 04. 08. 2014 požiadal otec o pomoc úrad práce ohľadom styku s maloletou a o mediáciu. Matka túto možnosť odmietla. Otec pracuje na tri týždenné pracovné zmeny od pondelka do piatka, ktoré sa opakujú v pravidelných intervaloch, v soboty, nedele a štátne sviatky má voľno. Chce byť s dieťaťom čo najčastejšie, vie sa prispôbiť režimu dieťaťa, vie sa o dieťa v plnej miere postarať a pripraviť mu stravu. Matka už nedojčí.

V doplnení návrhu zo dňa 08. 01. 2015 otec prostredníctvom právneho zástupcu navrhol upraviť stretávanie sa s maloletou dcérou každý týždeň v roku počas utorka, štvrtka a soboty v čase od 14.15 hod. do 17.45 hod., pričom si ju prevezme pred bydliskom matky v dohodnutom termíne a odovzdá ju na rovnakom mieste matke v dohodnutom termíne. Otec je oprávnený stretávať sa s dcérou mimo trvalého bydliska matky. Matka je povinná dcéru na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju v stanovenom termíne otcovi a otec je povinný po ukončení stretnutia riadne odovzdať matke v mieste jej trvalého bydliska. Súčasne navrhol, aby súd uložil matke povinnosť poskytnúť otcovi náhradný termín v prípade, že stretnutie sa neuskutoční z akéhokoľvek dôvodu v rovnakom rozsahu ako bolo zmarené stretnutie.

Prvostupňový súd citoval ust. § 24 ods. 1 až 5, § 25 ods. 1 a 2, § 26 a § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákon o rodine“) a konštatoval, že upravil stretávanie sa otca s maloletou M. tak, že otec je oprávnený sa s ňou stretávať každý kalendárny týždeň v utorok za prítomnosti matky, vo štvrtok a v sobotu bez prítomnosti matky, vždy v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod.

Konštatoval, že vykonaného dokazovania mal preukázané, (čo napokon potvrdil samotný otec vo svojej výpovedi), že stretávanie s dcérou za obdobie posledných mesiacov bolo obmedzené. S poukazom na skutočnosť, že dieťa v poslednom období nebolo zvyknuté na stálu prítomnosť otca, čo vyplýva z výpovedí obidvoch rodičov, prvostupňový súd rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa v utorok kalendárneho týždňa so svojou dcérou za prítomnosti matky, avšak súčasne je potrebné vytvoriť podmienky na to, aby si dieťa zvyklo na prítomnosť druhého rodiča (bez prítomnosti matky) a vytvorilo si vzťah aj k nemu. Z uvedených dôvodov súd rozhodol, že stretávanie v ostatných dňoch a to vo štvrtok a v sobotu sa uskutoční bez prítomnosti matky. Súd pritom prihliadol na skutočnosť, že v minulosti do určitého okamihu bolo stretávanie sa otca s dieťaťom prakticky bezproblémové a ako vyplýva zhodne z výpovedí obidvoch rodičov, matka odovzdala otcovi ich dcéru za účelom stretnutia aj bez toho, aby bola prítomná pri styku, pričom nešlo o ojedinelú situáciu. Za uvedeného skutkového stavu okresný súd nezistil žiadne prekážky, aby sa otec stretával so svojim dieťaťom v rozsahu určenom súdom. Pokiaľ matka nesúhlasila so stretávaním sa otca bez jej prítomnosti z dôvodu, že otec mal odovzdať dieťa pri jednom stretnutí pod vplyvom alkoholu, k tomuto súd uviedol, že uvedené tvrdenie matky nebolo v konaní preukázané žiadnym dôkazom. Zároveň súd poznamenal, že matka aj napriek ňou tvrdenému incidentu, ku ktorému malo dôjsť dňa 05. 07., odovzdala dieťa otcovi do M. dňa 30. 09. Rovnako súd nemal za preukázané, že by otec počas stretnutia s dcérou závažným spôsobom zanedbal svoje rodičovské povinnosti pri sledovaní zdravotného stavu dieťaťa. Pokiaľ ide o konkrétny čas stretávania sa otca s dcérou, tento okresný súd upravil od 16.00 do 18.00 hodiny. Súd pritom zdôraznil, že s poukazom na vek dieťaťa a jeho režim, nemožno ustáliť presný čas spánku dieťaťa počas dňa. Vychádzal z výpovede matky, ktorá uviedla, že dieťa spí v čase od 14.00 do 16.00 hodiny, a súčasne zohľadnil aj pomery na strane otca spočívajúce v rozvrhnutí jeho pracovného času. Zároveň súd apeloval na obidvoch rodičov, aby s poukazom na vek dieťaťa a jeho režim vyvinuli maximálne úsilie za účelom dosiahnutia mimosúdnej dohody o úprave stretávania sa tak, aby táto čo najviac korešpondovala záujmom maloletého dieťaťa, ako aj právu každého rodiča na zachovanie a rozvíjanie jeho vzťahu so svojim dieťaťom. Ak matka tvrdí, že dieťa na nej „lipne“, súčasne je jej povinnosťou urobiť všetko preto, aby dieťa „liplo“ aj na otcovi. Súd pripomenul rodičom, že je nevyhnutné rešpektovať právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Pokiaľ otec navrhoval, aby matka poskytla náhradný termín, ak z akéhokoľvek

dôvodu sa nebude môcť uskutočniť stretnutie v ním navrhnutom čase a dni, súd konštatoval, že tomuto návrhu v uvedenom znení nemožno vyhovieť. Je potrebné zdôrazniť, že ide o nevykonateľný návrh výroku súdneho rozhodnutia. Keďže však ide o konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré môže začať aj bez návrhu, v ktorom súd nie je viazaný návrhom účastníkov a môže ho prekročiť, nebolo potrebné v tejto časti návrh zamietnuť. Okresný súd si uvedomuje reálne prekážky na strane otca dieťaťa spočívajúce v rozvrhnutí jeho pracovného času, čo mu sťažuje možnosť stretávania sa s dcérou. Práve s ohľadom na uvedenú skutočnosť a režim dieťaťa súd I. stupňa vyzval obidvoch rodičov, aby v prípade, ak sa otec z objektívnych dôvodov (napr. z dôvodu výkonu práce, resp. ak dieťa v určenom čase bude spať) nemôže stretnúť s dcérou v súdom určenom čase, boli navzájom voči sebe ústretoví, majúc na pamäti záujem maloletého dieťaťa a dohodli sa na náhradnom termíne.

Zároveň na podnet kolízneho opatrovníka okresný súd začal konanie o uloženie výchovného opatrenia spočívajúceho v uložení povinnosti rodičom podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu. Z prednesu kolízneho opatrovníka mal súd preukázané, že komunikácia medzi rodičmi je dlhodobou problematickou. Aj sami rodičia potvrdili prítomnosť konfliktných situácií (aj za prítomnosti dieťaťa). Dieťa má právo na to, aby nebolo svedkom takýchto situácií medzi rodičmi. Preto za účelom dosiahnutia pozitívnej komunikácie medzi rodičmi, ktorá má vyústiť do uzatvorenia dohody v otázke stretávania sa s dieťaťom, je dôvodné, aby sa obidvaja rodičia podrobili odbornému psychologickému poradenstvu, ktoré sa bude vykonávať na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš. Obidvaja rodičia súhlasili s uložením uvedeného výchovného opatrenia. Trvanie výchovného opatrenia je podmienené dosiahnutím jeho účelu.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote stanovenej lehote odvolanie matka, a to proti výroku rozsudku, ktorým súd upravil styk otca s maloletým dieťaťom, v ktorom sa domáhala jeho zmeny tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou M. každý párny týždeň v utorok za prítomnosti matky v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod., vo štvrtok bez prítomnosti matky v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod., každý nepárny týždeň v sobotu za prítomnosti matky v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu bez prítomnosti matky v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod.

Podľa jej názoru okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Matka poukázala na obsah návrhu otca, ako aj obsah jeho výpovede na pojednávaní, pričom i z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že prvostupňový súd si uvedomuje reálne prekážky na strane otca dieťaťa, spočívajúce v rozvrhnutí jeho pracovného času, čo mu sťažuje možnosť stretávania sa s dcérou. Práve s ohľadom na uvedenú skutočnosť a režim dieťaťa, okresný súd vyzval rodičov, aby v prípade, ak sa otec z objektívnych dôvodov nemôže stretnúť s dcérou v súdom určenom čase, boli k sebe ústretoví, majúc na pamäti záujem maloletého dieťaťa. Matka maloletej na pojednávaní uviedla, že nikdy nemala záujem brániť otcovi v stretávaní sa s dcérou a vždy sa snažila s ním dohodnúť. Avšak po podaní návrhu otcom na úpravu styku (i s ohľadom na problematickú vzájomnú komunikáciu s ním), dospela k záveru, že je potrebné súdom upraviť styk otca s dcérou a tak určiť jasné termíny, kedy sa má s dieťaťom stretnúť. Matka maloletej však nesúhlasila s rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorý pri svojom rozhodovaní nezobral do úvahy jej návrh, ktorý spočíval v stretávaní sa otca s maloletou v sobotu a v nedeľu, a to každý nepárny týždeň. Podľa jej názoru, takáto úprava stretávania je obvyklá a bola by aj vyhovujúcejšia pre obidvoch rodičov. Rozhodnutím súdu upravené stretávanie sa otca s maloletou dcérou každú sobotu v kalendárnom týždni, obmedzuje matku v trávení jej času cez víkendy, pretože aj ona má záujem stráviť čas v dni pracovného voľna a pracovného pokoja so svojou maloletou dcérou a so svojou rodinou aj mimo miesta bydliska, čo by jej bolo úpravou styku v rozsahu v akom o nej rozhodol prvostupňový súd absolútne znemožnené. Zároveň však matka rešpektuje právo otca stretávať sa s maloletou dcérou aj bez jej prítomnosti. Prihliadnuc na prednesy matky v prvostupňovom i odvolacom konaní navrhla matka zmenu napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že prvostupňový súd vykonaným dokazovaním správne posúdil dobu stretávania sa otca so svojou maloletou dcérou M.. Navyše, aj kolízny opatrovník sa vyjadril, aby otec mal kontakt s dcérou čo najčastejšie, v krátkych časových intervaloch, aby si dieťa vybudovalo vzťah so svojim otcom. Otec sa tiež plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že je nevyhnutné rešpektovať právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Rozhodnutie prvostupňového súdu o určení doby stretávania sa otca s maloletou dcérou, považuje otec preto za vecne správny a zohľadňujúci osobné pomery účastníkov a zároveň aj pracovný čas otca.

Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na obsah svojich vyjadrení na pojednávaní. Konštatoval, že rozsudok okresného súdu rešpektuje potreby dieťaťa i práva rodičov. Vzhľadom na obsah odvolania matky ponechal rozhodnutie na odvolací súd.

Krajský súd ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 2 písm. a), b) O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. vo výroku o úprave styku otca s maloletou M. (veta prvá až tretia výroku) a vo výroku o trovách konania (veta piata výroku) ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodných skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci (v potvrdzujúcej časti) aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Vo vzťahu k potvrdzujúcej časti napadnutého rozsudku odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky matky za dôvodné z nasledovných dôvodov :

Maloletá M. je v útlom veku, keď celodennú starostlivosť jej zabezpečuje matka. Túto skutočnosť nepoprel v prvostupňovom konaní ani otec.

Vo vzťahu k obidvom rodičom odvolací súd zdôrazňuje, že ich práva a povinnosti voči maloletému dieťaťu sú rovnaké, pričom pri ich výkone sú povinní prioritne chrániť záujem maloletého dieťaťa. Z psychologického hľadiska je cieľom výchovy dieťaťa jednoznačne jeho všestranný vývoj na fungujúcu, citovo a psychosociálne zrelú osobnosť s produktívnou sociálnou orientáciou. Rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Obsahom ich práva „vychovávať“ je v prvom rade právo (povinnosť) chrániť záujmy dieťaťa, ďalej tiež riadiť a usmerňovať jeho konanie a vykonávať nad ním dohľad, právo mať dieťa u seba, resp. určiť miesto jeho pobytu a právo sa o neho osobne starať. Rodičia sú pri výkone rodičovských práv a povinností zásadne rovnoprávni, samozrejme za podmienky, že sú obaja nositeľmi práva výkonu. Je preto prvoradou povinnosťou a súčasne právom obidvoch rodičov podieľať na sa výchove ich maloletého dieťaťa. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že rodičia spolu nežijú. Okresný súd vychádzajúc zo skutočností, ktoré mal v predmetnom konaní preukázané, správne poukázal na existenciu a ohrozenie citovej väzby medzi maloletým dieťaťom a jeho otcom. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné a zároveň žiaduce túto citovú väzbu zachovať, a to najmä z dôvodu, aby maloleté dieťa nestratilo osobný a citový kontakt so svojim otcom. Je nepochybné že maloletá M. je vo svojom útlom veku citovo viac naviazaná na svoju matku, ktorá jej zabezpečuje celodennú starostlivosť. V priebehu doterajšieho konania nebolo preukázané, že by otec svojmu dieťaťu nejakým spôsobom ubližoval, resp. sa oň nestaral. Naopak, otec sa bez problémov pravidelne kontaktoval s dcérou a staral o ňu i v neprítomnosti matky. Matka však začala jeho styku s dcérou brániť. Z uvedených dôvodov je potrebné upraviť jeho styk s dieťaťom dôslednejšie a vo väčšom rozsahu, najmä v záujme zachovania citových väzieb medzi nimi navzájom. V tomto útlom veku sú deti manipulovateľné, ovplyvniteľné a je aj vysoko pravdepodobné, že matka aj otec si vzájomnú animozitu z rozpadnutého vzťahu riešia aj prostredníctvom svojho maloletého dieťaťa, čo na maloletú M. môže pôsobiť veľmi

negatívne. Pri rozhodovaní o úprave styku otca s maloletým dieťaťom je potrebné, aby súd prihliadal na najlepší záujem dieťaťa, keď zohľadňuje najmä existenciu pokrvného puta medzi dieťaťom a obidvomi rodičmi; mieru zachovania identity dieťaťa a jeho rodinných väzieb v prípade zverenia do starostlivosti ktoréhokoľvek z rodičov; schopnosť osoby usilujúcej sa o styk s dieťaťom do starostlivosti, zabezpečiť jeho vývoj a fyzické, vzdelávacie, emocionálne, materiálne a iné potreby; a taktiež vo vyššom veku i želanie dieťaťa. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu a skutočnosť, že v prvostupňovom konaní nebola zistená okolnosť, ktorá by bránila otcovi realizovať jeho styk s dieťaťom, nebola namieste úprava styku otca s dieťaťom v rozsahu navrhovanom matkou. Práve naopak, do budúcnosti treba uvažovať, či nebude namieste rozhodnúť o striedavej rodičovskej starostlivosti k dieťaťu, prípadne o výraznom rozšírení styku otca s dieťaťom. Obidvaja rodičia sú povinní prekonať vzájomnú averziu a v záujme zdravého vývoja maloletého dieťaťa je nevyhnutné, aby si vybudovali korektné vzťahy, ktoré budú viesť k realizácii práva otca stykať sa s dieťaťom, ktoré nemá zverené do výchovy. Matka nemôže otcovi brániť v styku s dieťaťom. Práve naopak, je povinná vytvárať podmienky pre hladký priebeh týchto stretnutí. Na to je potrebné, aby aj otec realizoval styk spôsobom určeným súdom, s ohľadom na prvoradý záujem maloletého dieťaťa. Odvolací súd poznamenáva, že ak by matka do budúcnosti bránila otcovi v styku s dieťaťom, je možné, že súd rozhodne o jeho zverení do výchovy otca. Ako už bolo uvedené vyššie, do budúcnosti nie je vylúčená ani striedavá rodičovská starostlivosť. Rodičia sú totiž povinní v práva svojho dieťaťa nielen deklarovať, ale najmä rešpektovať, a v maximálnej miere sa im prispôbiť. Iný postup je kontraproduktívny a vedie k odcudzeniu otca s maloletým dieťaťom a ochladeniu ich vzájomných vzťahov, čo nie je vôbec žiaduce.

S prihliadnutím na skutočnosť, že maloletá je sice v útlom veku a fakt, že otec sa od jej narodenia s dieťaťom kontaktoval aj v neprítomnosti matky, je namieste úprava styku v rozsahu stanovenom okresným súdom. Je potrebné zdôrazniť, že bola to práve matka, ktorá začala brániť otcovi v styku s maloletou M., inak by nebola potrebná úprava styku otca s maloletou rozsudkom zo strany súdu. Prioritne je na rodičoch, aby sa dohodli o styku rodiča, ktorý nemá dieťa zverené do výchovy s ním. Pokiaľ mu rodič, ktorý má dieťa zverené do výchovy (v súdnej veci matka) bráni, je povinná podrobiť sa súdnemu rozhodnutiu, ktoré ju určite obmedzuje vo väčšej miere, ako keby s otcom riadne komunikovala a v styku mu nebránila. Matka je toho času na materskej dovolenke a celodenne poskytuje starostlivosť maloletej dcéry. V takom prípade môže svoje rodinné kontakty realizovať kedykoľvek počas týždňa, teda mimo času, kedy má otec upravený styk s maloletým dieťaťom. V nasledujúcom období, keď už bude vybudovaná väčšia citová väzba s dieťaťom, je namieste, aby sa otec s maloletou M. stretával vo väčšom rozsahu a bez prítomnosti matky, čo už nebude matku obmedzovať až v takom rozsahu ako je tomu aktuálne. V takom prípade bude namieste nová úprava styku otca s maloletým dieťaťom. Do budúcnosti nemožno vylúčiť ani striedavú starostlivosť rodičov o maloletú M..

Z uvedených dôvodov odvolací súd v predmetnej časti, v časti o úprave styku otca s maloletým dieťaťom a v závislom výroku o trovách konania (proti ktorému otec nepodal odvolacie námietky), napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny p o t v r d i l .

Vo zvyšnej časti (nenapadnutej odvolaním), v ktorej súd uložil rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš (veta štvrtá výroku rozsudku) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.